

[Westermann.]

og det organisatoriske Sammenhold i Flaadens Personal ikke kommer til paa afgørende Maade at lide under de foretagne Afvigelser fra Søværnsloven, det vil sige ved denne Mangel paa en Chef for Søværnet og en Chef for Kystflaaden, og jeg skal henstille til Forsvarsministeren, at saafremt mine bange Anelser i denne Retning skulde vise sig begrundede, snarest at tage Skridt til atter at bringe Søværnets Personelforhold i fastere Former med en klarere Placering af Kommando og Ansvar. Jeg skal endvidere henstille til Forsvarsministeren i videst muligt Omfang at foretage de Ud nævnelser, som i Henhold til Søværnsloven og Normeringsloven vilde have fundet Sted uanset den givne Bemyndigelse til Afvigelse; for saa vidt angaar Flaadens højeste Charge.

Hvad angaar Ændringsforslaget om Indføjeelse af en ny Paragraf om Oprettelse af et Antal Musikkorps ved Hæren, kan jeg paa mit Partis Vegne sige, at vi hilser dette med udelt Tilfredshed og udtaler Haabet om, at det maa være Indledningen til, at vi, naar normale Forhold igen foreligger, kan gaa til Genoprettelsen af Militærmusikkorps saavel ved alle Hærens Regimenter som ved Søværnet. Jeg har som mit Synspunkt altid hævdet, at den militære Musik ikke havde nogen egentlig militær Værdi, men foruden at glæde og opmuntre de værnepligtige virker den paa Befolkningen nationalt samlende og opmuntrende og kulturelt højnende. Jeg føler mig derfor overbevist om, at Genoprettelse af nogle militære Musikkorps vil afhjælpe et længe dybtfølt Savn. Det glæder mig ogsaa, at man gennem Oprettelse af disse Musikkorps kan skaffe Beskæftigelse til en Del af de mange arbejdsledige Musikere; disse har for Tiden en af de største Arbejdsløshedsprocenter, nemlig over 30.

Da det er over 8 Aar siden, Militærmusikken blev afskaffet ved Hærloven af 1932, vil der formentlig gaa en å to Maaneder, før de paa ny engagerede Musikere vil være saa trænede, saa sammenspillede, at de kan give offentlige Koncerter. Ogsaa af den Grund vil det være ønskeligt, om man snarest kunde tage fat paa Genantagelsen og Genopbygningen af Orkestrene.

Efter disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale de af Ministeren stillede og af det samlede Udvalg tiltraadte Ændringsforslag samt anbefale Lovforslaget i den saaledes ændrede Form til Vedtagelse i dette høje Ting.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg vil gerne have Lov til at udtale en Tak til Udvalget for den Stilling, som det har taget til det Lovforslag, jeg har forelagt i dette høje Ting, og ogsaa for den Tilslutning, Udvalget har givet til de to Ændringsforslag, jeg har stillet.

Disse to Ændringsforslag er nu allerede omtalt baade af den ærede Ordfører (Nørskov) og af det ærede Medlem Hr. Westermann, og jeg finder ikke Anledning til at gøre ret mange Bemærkninger. Jeg skal blot i Anledning af det ærede Medlem Hr. Westermanns Udtalelser sige, at den Ordning, vi har i Øjeblikket inden for Søværnet, naturligvis er en rent foreløbig Ordning, en Ordning, der blev truffet umiddelbart efter Begivenhederne den 9. April, og en foreløbig Ordning, som naturligvis for eller senere maa afløses af en mere fast. Jeg kan sige til det ærede Medlem og til Tinget i det hele, at jeg naturligvis med stor Agtpaaagivenhed vil følge, hvad der nu vil foregaa i den nærmest kommende Tid, hvor den foreløbige Ordning vil bestaa. Det er givet, at i det Øjeblik jeg finder, at det udvikler sig paa en noget forkert Maade, maa jeg foranledige, at man gaar over til den faste Ordning i Overensstemmelse med, hvad der foreskrives i Loven af 1937, men jeg har ment, at saa længe vi havde denne foreløbige Ordning, som nu allerede har varet i nogle Maaneder, var det saa absolut det rigtigste, at man fik det saaledes ordnet, at det var lovmedholdeligt, og det er derfor, jeg har stillet Ændringsforslaget, som altsaa nu er tiltraadt af Udvalget.

Maa jeg med Hensyn til det andet Spørgsmaal, Militærmusikkens Indførelse, sige, at det har glædet mig meget, at samtlige Rigsdagens Partier, i alt Fald de Partier, der var repræsenterede i Udvalget, har kunnet give dette Forslag deres Tilslutning. Jeg betragter det som givet, at Militærmusikken, som altsaa nu i alt Fald delvis bliver genindført, ikke paa ny vil blive afskaffet, saa længe vi har en Hær her i Danmark, men det er klart, at det er en foreløbig Ordning, og til sin Tid vil det naturligvis være nødvendigt, at man ogsaa underkaster hele dette Spørgsmaal en nøjere Undersøgelse, inden man fastslaar den endelige Form. Jeg er imidlertid aldeles overbevist om, og jeg tror, at alle i dette Ting vil være enige med mig deri, at det, der for Tiden foregaa i Verden, i Europa og ogsaa her i Danmark, vil medføre, at vi ved Krigens Slutning — og engang maa den jo høre op — paa det militære Omraade